

Nazwisko BIEŃKOWSKI

Imiona Adam

Pseudonim

Z domu

Data urodzenia 17.07.1893 Miejscowość, kraj

Data śmierci 11.12.1972 Miejscowość, kraj USA

Lat życia

Adres cmentarza

Źródła: „Weteran”, nr 620 (luty 1973)

Zawód Tytuły naukowe

Rodzaj wojska Stopień wojskowy

Odznaczenia

Weteran Nr. 620 Luty 1973

Luty 1973

WETERAN

Strona 23

SP.

ADAM BIENKOWSKI

Po długich i ciężkich cierpieniach zmarł w dniu 11 grudnia 1972 r. weteran I wojny światowej, długoletni I podkomendant Placówki 25 SWAP w Newarku, N.J..

Adam Bienkowski - urodzony 17 lipca 1893 r. w Polsce przybył do Stanów Zjednoczonych w 1913 r. Na zew do walki o wolną i niepodległą Polskę zgłosił się ochotniczo w roku 1917 do organizowanej Armii Polskiej w Kanadzie. Po przeszkoleniu już z pierwszymi transportami dostał się do Francji. Brał udział we wszystkich walkach Wojsk Polskich przeciwko Niemcom na terenie Francji i został za dzielność odznaczony francuskim "Croix de Guerre". Po przejściu wojsk do Polski brał znowu udział w walkach przeciwko bolszewikom aż do zdobycia Kijowa. W bojach tych był również dzielny jak dotychczas i został

odznaczony Krzyżem Walecznych. Prócz tego otrzymał Medal Ochotniczy.

Zwolniony w stopniu kaprała, powrócił do Ameryki i ponownie wstąpił w szeregi Sokolstwa Polskiego, z którego wyruszył na wojnę. Jako były żołnierz wstąpił do SWAP. W Placówce 25 pełnił pod każdym względem wzorowo różne funkcje w zarządzie Placówki - a najdłużej - bo aż do zgonu, wytrwał na stanowisku I podkomendanta. Ogólnie lubiany i szanowany przez wszystkich pełnił swoje obowiązki organizacyjne z największym oddaniem i poświęceniem i zaskarbił sobie pełne zaufanie swoich koleżeńskim postępowaniem. Sp. kol. Bienkowski może być wzorem pod tym względem dla innych kolegów.

Za wspaniałe wyniki jego pracy dla SWAP, szczególnie przy wszystkich zbiórkach na rzecz Funduszu Inwalidzkiego, został odznaczony wszystkimi najwyższymi odznaczeniami SWAP z Mieczami Hallerowskimi na czele.

Należał również do Tow. "Jedność" im. Tadeusza Kościuszki w Irvington

Klubu Wzajemnej Pomocy i Polskiego Związku Narodowego.

Pozostawił w nieutulonym żalu długoletnią towarzyszkę życia Julię Bienkowską z córką, zięciem i wnukiem. W przeddzień pogrzebu zebrali się koledzy weterani, członkowie Placówki wraz z paniami z Korpusu Pomocniczego w domu pogrzebowym Woźniaka w Irvington celem pożegnania drogiego i bardzo lubianego Kolegi. Zmarłego kolegę wobec liczego grona przyjaciół i znajomych Zmarłego żegnał komendant Placówki kol. Jan Kalinowski, który odczytał rytuał pogrzebowy oraz w dłuższym wywodzie podniósł zasługi Zmarłego Kolegi wyrażając równocześnie wyrazy szczerego i serdecznego współczucia pozostałej rodzinie.

W dniu pogrzebu po nabożeństwie żałobnym w kościele Nasw. Serca Jezusowego odprowadzili członkowie Placówki z jej komendantem na czele swojego Kolegę na miejsce wiecznego spoczynku.

Cześć Jego świetlanej pamięci!